

# DZIENNIK URZĘDOWY

Województwa Sandomierskiego.

W RADOMIU DNIA 20. KWIETNIA ROKU 1823.

Wydział Skarbu Sekcyja Skarbu Nro. 13,959.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA SANDOMIERSKIEGO.

## O B W I E S Z C Z E N I E

Zawiadamia niniejszym osoby chęć do dzierżawienia dóbr Rządowych mające, iż stosownie do Reskryptu Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 20. Lutego r. b. Nro. 38,250/8548. 38,254/8550 i 6,153/1842. z roku 1823. oznaczonego, wydzierżawienie dóbr Rządowych wdrodze publiczney licytacyi, albo zwolney ręki, za summę wyciągiem intraty ustanowioną, odbywać się będzie w Kommissyi Woiewódzkiej w Bórze właściwey Sekcyi Ekonomiczney, gdzie zaraz waronki do wydzierżawienia przepisane okazanemi zofianą.

Dobra które z dniem 1. Czerwca r. b. expirują:

- |   |                                                                                                                                                     |       |               |
|---|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------|---------------|
| 1 | Ekonomia Mircow z folwarkami, młynami, i propinacyą w dniu 22. Kwietnia r. b. na lata 1823. za summę roczną anszlagiem wyrachowaną Złotych Polskich | — — — | 33,760.       |
| 2 | Woytostwo Jastrząb i Gąsawy w dniu 23. Kwietnia roku bieżącego 1823.                                                                                | — — — | 1,512.        |
| 3 | Woytostwo Gatka na dzień 23. Kwietnia roku bieżącego na lata 1823.                                                                                  | — — — | 528.          |
| 4 | Ekonomia Radzice z folwarkami, młynami, tartakiem i propinacyą na dzień 24. Kwietnia r. b. na lata 1823.                                            | — — — | 18,088.       |
| 5 | Folwark Samborzec z propinacyą na dzień 25. Kwietnia r. b. na lata 1823.                                                                            | — — — | 9,781. gr. 9. |

6 Woytołstwo Inowładz z młynem i propinacją na dzień 25.

Kwietnia na lata 1817. — — 2,064.

**Dobra z powodu niewypłatności na resico terazniejszych dzierzawców.**

7 Ekonomia Kunow z folwarkami, młynami i propinacją na dzień 25. Kwietnia r. b. na lata 1817. za Złp 25,026.

8 Ekonomia Osiek z folwarkami i ciałą propinacją w dniu 28. Kwietnia r. b. na lata 1817. — 43,592 gr. 28.

9 Dwie prebendy w Itzy w dniu 28. Kwietnia roku bieżącego na lata 1817. — — 400.

10. Folwark Szewna z propinacją w dniu 29. Kwietnia r. b. na lata 1817. — — 5,720.

11 Folwark Mokoszy z propinacją w dniu 28. Kwietnia r. b. na lata 1817. — — 2,612 gr. 24.

Każdy zyczący sobie dzierzawy wymienionych dopiero dóbr, winien być zaopatrzony w kwalifikację Poftanowieniem JO Xięcia Namieślnika Kólewskiego z dnia 24. Stycznia 1818 roku przepisaną i wadium 1. część sumy dzierzawnej odpowiadające, bez czego by do dzierzawy przypuszczonym być nie mógł.

Radom dnia 5. Kwietnia 1823. Roku.

Prezes P i w n i c k i.

Sekretarz Jlny Żurowski.

**Wydział Woyskowy Sekcyi Policyi Nro. 7,943.**

**KOMMISSYA WOIEWODZTWA SANDOMIERSKIEGO.**

Odpowiadając się do Obwieszczeń swoich z dnia 6. Lutego 819. r. Nr. 3064. (zanie 3274. jak m. inie w Dzienniku Woiewódzkim zamieszczono) przez Dziennik Woiewódzki Nro. 31. ogłoszonego, tudzież z dnia 30. Maja 1820 r. Nro. 16,136. w Dzienniku Woiewódzkim Nro. 28. znajdujące się, stosownie do Reskryptu Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi z dnia 18. zeszłego Mca Nro. 383/46. Kommissya Woiewódzka poleca wszystkim Urzędom Administracyjnym sobie podwładnym, mianowicie Kommissarzom w Obwodzie delegowanym, Woytom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom Miast: aby wrazie otrzymania od Władzy Sądowej odezwy, z trzymania pod dozorem, wytransportowania za granicę kraju, wysłania z Gminy, Obwodu lub Woie-

wodztwa, albo zabronienia pobytu jakiej osobie w myśl prawa karnego krajowego, natychmiast stosowne doniesienie Kommissarzowi właściwego Obwodu przy dołączeniu kopii Odezwy Sądowej czynili; który Kommissyi Woiewódzkiej niezwłocznie rapport zdać jest obowiązany dla zawiadomienia innych Kommissyi Woiewódzkich: aby na osobę taką ściśle uwagę zwracały, i wrazie nieprawnego wyiscia, do miejsca przeznaczonego pobytu odayały, przy zawiadomieniach jednakże takich, ma być dołączony zawsze opis osoby z wyrażeniem miejsca iey przeznaczenia.

Radom dnia 8. Marca 1823. Roku.

Prezes P i w n i c k i.

Sekretarz Jlny Żurowski.

**Wydział i Sekcyi Skarbu Nro. 9,840**

**KOMMISSYA WOIEWODZTWA SANDOMIERSKIEGO.**

Odbierając częstokroć Kommissya Woiewódzka doniesienia, tak od Rewizorów Woiewódzkich, iako i przeznaczonych wprost od siebie Kommissarzów do rewizyi konsensów przez starozakonnych na różne procedera propinacyjne wykonywanych, że mimo wyszłego pod dniem 27. Marca r. z. Nr. 9,889. a w Dzienniku Woiewódzkim Nro. 15. z. r. ż. umieszczonego, urządzenia, starozakonni w karczmach, gorzelniach, browarach, i t. p. po Miastach i Wsiach mieszkający, lubo zaprowadzone przez siebie procedera handlu, fabrykacyi i wyszynku trunków krajowych, za poprzednim opłaceniem przypadley dla Skarbu należności wprzyswoic konsensa przez Kassy Obwodowe im wydane, są zaopatrzeni, tych przecież przy sobie nieutrzymują, ale u swych dziedziców, possessorów dóbr i t. d. po Wsiach, a u Burmistrzów w Miastach wbrew przepisów takowe składają, a dla tego gdy wczasach przejazdów przez Woiewodtwo, bądź Rewizorowie Woiewódzcy, albo z Kommissyi Woiewódzkiej i Kommissarzy Obwodowych wyznaczeni do tego rewidenci co do przekonywania się, jeżeli pamięci ni starozakonni ze szkodą Skarbu opłat konsensowych niedefraudują, największych doznają trudności, a oprócz ieszcze tego, gdy doświadczenie nauczyło, że żydci mieszkający po karczmach i t. d. zieżdzałym do rewizyi konsensów osobom z powodu iż tych przy sobie nie mają, nie tylko okazywać wzbraniając się, ale nawet poważają się tychże rewidentów i rewizorów nieprzyzwolitemi słowy traktować, z tych zatym powodów Kommissya Woiewódzka ponawiając wzmiarkowane wyżej swe urządzenie, wzy-

wa i najmocniej zobowiązuje wszystkich Dzielziców i Possessorów dóbr w Woiewództwie Sandomierskim, ażeby pod żadnym pozorem konsensów Skarbowych, na procedera propinacyjne starozakonnych służących, od tychże do siebie odbierać nieważyli się, ale te aby przy tych starozakonnych ciągle zostawały, na których Imię iłotnie są wydane, co tym pewniej dopełnione być ma, ile nieulegający niniejszemu urządzeniu Dziedzic lub Possessor dóbr, za karę na opłatę kosztów podróży dla zjeżdżającego na gront rewidenta będzie wskazanym, czego wszystkiego również z swej strony Woyci Gminy i Burmistrze Miast pod niezawodną karą Administracyią za każdym dostrzeżeniem tego nieporządku dopilnować są obowiązani.

Co się zaś dotyczy dopuszczania się mogących przez żydów nie przyzwolności traktowania rewidujących konsensa, wtakich zdarzeniach respekt: Rewident obowiązany jest i powinien udać się do właściwego Woyta Gminy, albo Burmistrza wktorego obrębie zuchwały żyd z mieszkaniem i wedle przepisów Policyjnych żądać onego ukarania, a czego władzen sposób tenże Woyt Gminy lub Burmistrz odmówić mu nie jest mocen, ale jako Sędzia Policyjny po rozpoznaniu sprawy wykraczającego natychmiast ukarać będzie powinien, a tym sposobem dalszemu uzuchwaleniu bez wątpienia zapobiedz okaże się sposobność.

Radom dnia 4. Marca 1823. roku.

Prezes Piwnicki.

Sekretarz Jlny Żurowski.

Wydział i Sekcyja Skarbu Nro. 3,202.

## KOMMISSYA WOIEWODZTWA SANDOMIERSKIEGO.

Obwieszczenie Dyrekcyi Jeneralney Loteryi, o uchyleniu Loteryi na majątność Jelcza zwaną w Woiewództwie Krakowskim leżącą, Kommissya Woiewodzka załącznię do powszechney podaje wiadomości,

Radom dnia 4. Kwietnia 1823. Roku.

Prezes Piwnicki.

Sekretarz Jlny Żurowski.

Kopia Nro. 758.

w Warszawie dnia 25. Mca Marca 1823 r.

Dyrekcya Jeneralna Loteryi Królestwa Polskiego.

Podając niniejszym do powszechney wiadomości, iż Loterya na majątność Jelcza zwaną w Woiewództwie Krakowskim Powiecie Miechowskim leżącą,

pod dniem 10. Sierpnia 1821 roku ogłoszona, dla zbyt małej ilości wyprzedanych losów przez Reskrypt Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu w dniu 20. Miesiąca i roku bieżących pod liczbami 9739 i 11,015. do Dyrekcyi Jeneralney Loteryi wyawy, odwołaną została: wzywa zarazem tych wszystkich którzy losy do wzwz wspomnianej loteryi posiadają, ażeby z temż losami celem odbrania stwki za nie przypadającej, zgłosili się nie bawnie do tych samych kolektorów, u których takowe zakupili.

(: podpisano :) Kochanowski. (: podpisano :) Straszak.

zgodność niniejszej kopii z oryginalnym Obwieszczeniem świadczy, Sekretarz Jeneralny Kom: Woie: San: Żurowski.

Wydział i Sekcyja Administracyjne Nro. 13,253.

## KOMMISSYA WOIEWODZTWA SANDOMIERSKIEGO.

Chcąc wszystkim zwierzchnościom miejscowym, jak niemniej fabrykantom, rękodzielnikom, i kupcom ułatwić jak najzupełniej dokładną znajomość przepisów dotyczących postępowania przy wyprowadzeniu fabrykatów krajowych do Rosyi zachować się powinien, umieszcza w Dzienniku Woiewódzkim wydaną w tej mierze przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Policyi Instrukcyę w ktorej przepisy takowe są zebrane, co się zaś dotyczy wspomnianych w Instrukcyi wzorów, względem tychże strony u Kommissarza Obwodowego powziąć mogą potrzebną wiadomość.

Radom dnia 3. Kwietnia 1823. roku.

Prezes Piwnicki.

Sekretarz Jeneralny Żurowski.

## I N S T R U K C Y A

Względem wydawania świadectw pochodzenia na wyrobki wysyłane do Państwa Rosyjskiego.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi.

Gdy Najjaśniejszy Pan przez Dekret swój z dnia 24. Sierpnia 1812 r. zapewnić najłaskawiej raczył wolność wyprowadzania produktów i fabrykatów tak z ziem polskich i kolonizacyjnych z Rosyi do Królestwa Polskiego i nawzajem z Królestwa Polskiego, pod wymienionemi w nim warunkami; oraz pod tą samą datą ztwierdził urządzenie dotyczące się świadectw pochodzenia, któremi opatrzone być winny fabrykata wyrobione w Rosyi i w Polsce, dla

przejęcia z jednego kraju w kraj drugi; przeto Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi, na mocy polecenia w ustawie Xięcia Namieślnika Królewskiego z d. 26. Listopada 1822 roku wyrażonego, pragnąc zarazem tak fabrykantów jako i władze publiczne we wszystkiem co do kogo należy, o sposobach postępowania objaśnić, postanowiła następujące względem wykonania takowego urządzenia, w zbiorowej Instrukcyi udzielić przepisy.

### *I. O wykazie Fabryk, znakach fabrycznych i plombach.*

#### Artykuł 1.

Wzrost fabryk i rękodzieł krajowych na tém w ogólności polega, aby wyrobkom onych zapewnić najoobszerniejszy i największy obyt. Już skutkiem zaprowadzonego i ściśle przestrzeganego systemu prohibicyjnego, oddaloną została obca przemysłowi krajowemu szkodliwa konkurencya, a obok ułatwienia wyrobom własnym wewnętrznego obytu, zapewnione onym zostało przejście za umiarkowaną opłatą celną do Rosyi. Dobrodrożystwo to o tyle tylko może się stać korzystnem dla kraju, o ile Kommissya Woiewódzkie, powołane do wydawania świadectw pochodzenia, z wszelką skrupulatnością dopełnią obowiązków na nie włożonych.

Posiadać naydokładniejszą wiadomość o istniejących zakładach fabrycznych i rękodzielniach w swém Woiewództwie, o ich stopniowym wzroście lub upadku, a zatém o ilości wyrobku każdej, mieć ułatwione sposoby niewątpliwego przekonania się o rzeczywistości pochodzenia towaru, który (w zamiarze wysłania do Rosyi) okazywanego, oddalać i przez każdego sposobności podstawiania obcych wyrobów za krajowe, nadużywających karac surowo, są to iedyne tylko środki zdolne zapewnić skutki, jakie sobie obydwaj kraje pod berłem N. C. i Króla połączone z nowego systemu celnego zamierzyły. Tym końcem każda Kommissya Woiewódzka, obowiązana jest zebrać i utrzymywać ciągle dokładne spisy fabryk, rękodzielni, warsztatów w tćm Woiewództwie istniejących, posiadać wiadomości gruntowne o rodzaju i ilości wyrobów, tudzież o wzroście, zmniejszeniu się, lub przeniesieniu produkcji przemysłowej.

#### Artykuł 2.

Spis takowy, wykazujący stan fabryk z każdego Woiewództwa, obowiązany jest Kommissya Woiewódzka przesyłać Kommissyi Rządowej Spraw W

wewnętrznych i Policyi na dzień osobnem rozporządzeniem oznaczony, następnie zaś co kwartał donosić o zmianach jakieby w tymże spisie zasły.

#### Artykuł 3.

Każdy fabrykant, rękodzielnik lub rzemieślnik, fabrykanta bądź z obcych, bądź z surowych krajowych produktów wyrabiający, obowiązany jest sobie obrać stałą cechę, czyli znak którą fabrykanta swe oznaczać winien, i którą za pośrednictwem władzy miejscowej i właściwego Kommissarza Obwodu, Kommissyi Woiewódzkiej, z stosowną deklaracją, w trzech exemplarzach dla zapisania w kontroli przedstawić obowiązany, ani tćy zmieniać, chociażby dla nayważniejszych przyczyn nie może bez wiedzy Kommissyi Woiewódzkiej, która o tćm w swym czasie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi doniesie. Bez takowego obranego i wcześniej przedstawionego znaku, wyrobków do Rosyi nie będzie mógł wysłać.

#### Artykuł 4.

Nową zakładający fabrykę, rękodzielnia, lub warsztat rzemieślniczy, obowiązany jest również takową cechę obrać, i Kommissyi Woiewódzkiej w sposóbie wyżej przepisany przedstawić. Podobnie zmieniając w kraju siedzisko, za pośrednictwem władzy miejscowej i Kommissarza Obwodowego, Kommissyi Woiewódzkiej donieść o tćm winien.

#### Artykuł 5.

Cechy te mają zawierać w sobie koniecznie, imię i nazwisko fabrykanta, rękodzielnika, lub rzemieślnika, niemnić miejsce w którym fabrykanta swe wyrabia, oraz tam, gdzie to być może, na każdym wyrobie Numer bieżący onego, podług właściwej kolei wyrobu. Wyrobki na którychby w żaden sposób nie mogły być dane wszystkie te znaki, powinny być takimi właściwymi znakami opatrzone, aby wyrobek jedney fabryki lub fabrykanta, od drugich można rozróżnić. Kruszcze, wyrobki kruszczowe, skóry, wyrobki skrzane, papierowe, i wszystkie inne mogące być znaczne bez uszkodzenia, pieczętem lub znakiem fabrykanta winny być opatrzone.

To nie rozciąga się do wyrobków na których żaden znak dany być nie może, jako to: szkło, i t. p.

#### Artykuł 6.

Ponieważ wyroby wełniane nayważniejszym na teraz są przedmiotem

przemysłu krajowego, przeto zastrzega się, że na każdym tego rodzaju wyrobku, w stanie surowym, to jest przed zfolowaniem, mają być wyszyte:

a) Imię i Nazwisko fabrykanta.

b) Numer bieżący postawu lub sztuki.

c) Nazwisko miasta, lub wsi w której wyrobiony został

Gdzie, zwłaszcza na suknie ordynaryjnym, trudno jest wyszyć całkowite imię i nazwisko fabrykanta, tam litery tylko początkowe mogą być wyszyte tak dalece jednak, aby je można rozróżnić od znaków miejscowych fabrykantów, którzyby też same inicjały początkowe litery Imienia i Nazwiska.

Wyszycie liter i liczb, ma być skuteczniejszém dwoma lekko skrzyżowanymi nitkami, z których jedna wełniana, ile możności, z naturalnej czarnej lub szarej wełny, druga konopna, lniana, lub bawełniana biała bądź szara, być powinna. W flanelach, suknach i innych wyrobach, które mają pozostać białe wyszycie liter i liczb kolorem dowolnym może nastąpić.

W wszelkich wyrobkach w wełnie farbowanych, szaraczkowych, nakrapianych, znaki żółtą przędzą wełnianą mają być wyszywane. Litery i liczby mają być dwa, do trzech cali wysokie, i na pół cala od siebie odległe. Podług wzoru w tej mierze przesłanego.

#### Artykuł 7.

Nadto Komisya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji za powszechne ustanowienie prawidła, ażeby takowe wszelkie wyroby, o ile to wedle ich natury stać się może, cechą urzędową ołowianą, lub inną do natury wyrobów zastosowaną, właściwą miejscu z którego wyrobek pochodzi, opatrzonemi były. Plomby te z jednej strony mają znak *Orla Polskiego*, z wyrażeniem na dole *Województwa i Miasta*; z drugiej strony napis: *wyrobek krajowy*.

#### Artykuł 8.

Wyroby wełniane zaraz po ich wyfolowaniu, takową cechą oznaczonemi być mają.

#### Artykuł 9.

Komisya Woiewódzka wszędzie gdzie się znajdą rękodzielnie, wysyłające wyroby do Rosyi, dostarczyć Burmistrzom plomby, oraz maszyny do plombowania, i ścieple na koszt Kassy mieyskiej, która opłatę za plomby, po ustanowieniu daty 26. Listopada 1822 roku przepisanej, na wynagrodzenie tego wydatku będzie pobierała.

Maszyna

Maszyna, wraz z Ścieplem nieruchomym, mają być w zachowaniu Prezydenta, lub Burmistrza, ścieple zaś ruchome fabryczne przy Starszych zgromadzeniach znajdować się winny. Gdzie są rzemieślnicy lub fabrykanci, którzy do zgromadzenia nie należą, takowi jeżeli posiadają znaczniejsze fabryki, Starszym do współdziałania przy ścieplowaniu, mogą być przydani.

Ponieważ na wszystkie wyroby, z jednego miasta, chociaż od rozmaitych zgromadzeń, fabryk, lub rzemieślników pochodzące, ma być jedna ogólna plomba urzędowa, Komisya Woiewódzka przeto zapewni, aby ścieple ruchome, był w jednym stałym zachowaniu, i Starsi zgromadzeń z fabrykantami znaczniejszymi, ściepla tego używali do plombowania wyrobków, wspólnie z prezydentem, lub Burmistrzem miasta.

Dla ułatwienia służby można w takim razie obrać *Wydział Dozorców*, złożony z Starszych zgromadzeń, lub fabrykantów znaczniejszych, którzyby kolejno, w dnie i godziny wyznaczone trudnili się plombowaniem wyrobków miejscowych. Dozorcy ci co rok w połowie mogą być zmieniani.

#### Artykuł 10.

Gdyby wysłano wyroby, które z natury swojej plombą opatrzone być nie mogą, Prezydent lub Burmistrz poda Komisji Woiewódzkiej wniosek, jakie ścieple, lub pieczętiki zamiast plomb do ich cechowania mają być zaprowadzone?

Komisya Woiewódzka takowe z funduszu Kassy Mieyskiej sprawi, i urządzi aby ścieplowanie lub pieczętowanie działa się przez Prezydenta, lub Burmistrza wspólnie z Starszemi zgromadzeniami, lub fabrykantami, podług artykułu 9.

#### Artykuł 11.

Na żądanie rękodzielnika, Burmistrz łącznie z Starszemi mieyscowego zgromadzenia, lub fabrykantami wyrażonemi w art. 9, po ścisłym przekonaniu się że jest wyrobkiem mieyscowym, przedstawiony sobie wyrobek cechą plombową oznaczyć, i takową czynność do rejestru w tym celu utrzymywanego zapisać winien, w którym ma być wyrażone:

Nazwisko rękodzielnika.

Rodzaj wyrobu.

Numer bieżący onego.

i data o cechowaniu.

Rejestra tego rodzaju przez siebie oparafowane i opieczetowane, Kommissya Woiewódzka umocowanym do téj czynności Burmistrzom, według załączającego się wzoru rozesła.

## II. O Świadectwach pochodzenia.

### Artykuł 12.

Skoro który fabrykant, rękodzielnik, lub rzemieślnik, zechce część iakich swych wyrobów w Państwo Rossyjskie przesłać, winien ie najprzód przed miejscowym urzędem miejskim z Starszemi zgromadzenia, lub fabrykantami wyrażonemi w artykule 9. łącznie i zarazem przedstawić, dla uzyskania świadectwa miejscowego pochodzenia.

### Artykuł 13.

Prezydent lub Burmistrz z Starszemi zgromadzenia lub fabrykantami, obowiązani są w ówczas, bez wszelkiej odwołki, ściśle roztrząsnąć wyroby, ich cechy, i przekonać się, czyli takowe przez miejscowych fabrykantów z krajowego, czyli też z zagranicznego surowego produktu działaniami zostały.

### Artykuł 14.

Skoro w tem żadnego nie będą mieć powątpiewania, rozkażą wyroby przy sobie zapakować, i takowe paki oddzielnemi urzędu miejskiego plombami przez Kommissyę Woiewódzką dostarczonemi opatrzyć; plomby takowe mają mieć z jednéj strony Orła Polskiego, z drugéj nazwisko urzędu miejskiego

### Artykuł 15.

Następnie wydadzą żądającemu świadectwo miejscowego pochodzenia, w którym wyrazić należy:

- a) Numer bieżący dziennika wydawania świadectw.
- b) Rodzaj, ilość, wagę, albo miarę przedmiotów, z dodaniem czyli z zagranicznego, lub też krajowego surowego produktu, zostały wyrobione.
- c) Miejsca gdzie towar został wyrobiony.
- d) Znak fabryczny i Numer bieżący iakim fabrykata są oznaczone.
- e) Imię i Nazwisko właściciela towaru, na którego imię towar ekspedyowanym został.
- f) Ilość i znaki pak w których fabrykata zostały oplombowane, nakoniec.
- g) Ilość plomb do każdej paki użytych.

Ponieważ wyroby w samem świadectwie co do szczegółów powyżej wy-

mienionych, dla braku miejsc, częstokroć opisane bydzby nie mogły; należy przeto do świadectwa dołączyć fakturę, nadający ausztuk zwaną, sposobem wykazu, który to wykaz wedle załączającego się wzoru sporządzony, tymże samym numerem i datą, niemniej podpisem osób świadectwo pochodzenia wydających, opatrzonym bydz winien.

### Artykuł 16.

Świadectwo miejscowego pochodzenia ma bydz bezpłatnie wydanem, z ściąganiem tylko kosztu ciepła iocio groszowego, na nim położonego, i plombów do pak użytych.

### Artykuł 17.

Z wsiów wyrobki przeznaczone do Rossyi, do najbliższego miasta dla opatrzenia plombą urzędową, wyrażoną w art. 7. i uzyskania świadectwa miejscowego, przepisanego art. 12. mają bydz dowożone.

Gdzie fabryki są znaczniejsze po wsiach może Kommissya Woiewódzka upoważnić Wóytę do plombowania miejscowych wyrobów, podług art. 7. 8. 9. 10. 11. i wydawania świadectw miejscowych pochodzenia, podług art. 12. 13. 14. 15. 16. z uznaniem koniecznej potrzeby upoważnienia, i z zabezpieczeniem się od nadużyć. O udzielonych Woytom upoważnieniach, raporta z wyrażeniem powodów Kommissya Woiewódzka Kommissyi Rządowej ma podawać.

### Artykuł 18.

Kommissya Woiewódzka do wydawania takowych świadectw miejscowych pochodzenia udzieli Prezydentom i Burmistrzom Księgi przez siebie oparafowane, podług załączonego wzoru, niemniej ciepła po groszy 10. na każdym świadectwie opatrzone, z których takowe świadectwa wycinaniem bydz mają. Duplikaty onych w księdze miejscowej pozostać mają, dla utrzymania ciągłej kontroli.

### Artykuł 19.

Po każdym ukończonym kwartale Prezydenci, lub Burmistrze, przesyłać mają Kommissyi Woiewódzkiej wykazy wydanych przez siebie świadectw miejscowych pochodzenia, podług udzielonego im wzoru, oraz odsyłać będą wypotrzebowane przez siebie księgi, w raz z należnością ciepłą, i wcześniej o przysłanie sobie nowych zgłaszać się. Azeby zaś ciągle dowód swych czyn-

ności posiadali, mają utrzymywać dziennik wydawanych świadectw, stosowny do rubryk świadectw pochodzenia, do którego Kommissya Woiewódzka wzoronym udzieli.

### Artykuł 20.

Jeżeli przy sprawdzaniu wyrobów, zaszła względem ich krajowej produkcji jakowa wątpliwość, lub podejrzenie, w takim przypadku Burmistrz przywołać winien urzędnika Skarbowego gdzie się takowy znajduje, który w przytomności tegoż Burmistrza i Starszych zgromadzenia, lub fabrykantów wyrażonych w art. 9. ściśle śledztwo przedsięwziąć winien, a sporządzony przez siebie z wszelką dokładnością protokół Kommissyi Woiewódzkiej do dalszej decyzji odesłać.

### Artykuł 21.

Fabrykanci, rękodzielnicy, rzemieślnicy lub handlujący, opatrzeni uzyskanymi, jako wyżey świadectwami miejscowemi pochodzenia, udawać się mają z swemi wyrobami do Kommissyi Woiewódzkiej, która ściśle roztrząsnawszy świadectwa i z przedstawionemi sobie wyrobami takowe sprawdźwszy, jeżeli żadnego powątpiewania, lub podejrzenia nie znajdzie, przystąpi do udzielenia świadectwa pochodzenia na wyprawienie wyrobu do Rossyi, podług form w głównem urządzeniu przez Najłaskawszego Pana daty 11. Sierpnia r. z. zatwierdzonem wskazanych, co wszystko sięga się tylko do wyrobów pierwszej i drugiej klasy, w taryfie celnéj wyszczególnionych.

## III. O obrocie wyrobów w kraju, przed wysłaniem onych do Rossyi.

### Artykuł 22.

Jeżeli kupiec u fabrykantów wyroby do składu i handlu zakupuie, w celu wysłania ich do Rossyi, obowiązany jest u miejscowego urzędu gdzie wyrobionemi zostały, i gdzie je zakupił, uzyskać świadectwo pochodzenia w dzieł zwyczajnych przepisów, które to towary w paki ułożone, a paki opłombowane do miejsca składu swego, gdzie jest osiadłym przewieść, a po przekonaniu się tamże przez Urząd tak Miejski jako i Skarbowy o wierzytelności świadectwa i całości plomb na pakach, niemniéj po odcięciu przez tychże Urzędników plomb które paki są opatrzone i sprawdzeniu towaru, w składzie

swym publicznie znanym złożyć i świadectwo pochodzenia u siebie zatrzymać może, byleby na nich odbyta rewizya przez tychże Urzędników zanotowaną została.

### Artykuł 23.

Urzędy Miejski i Skarbowy, winny wspólnie utrzymywać w téj mierze formalne conto składowe każdego kupca, zapisując do niego ilość towarów, za świadectwami pojedynczemi do składu złożonych, a to podług formularza załączającego się, które to Conto książki Kommissyi Woiewódzkiej przez siebie opatrzone wedle potrzeby dostarczy.

### Artykuł 24.

Jeżeli kupiec też same towary całkowicie do jednego, lub więcej posiadanych przez siebie miejscowych świadectw pochodzenia należące, do Rossyi wysłać zechce, winien uciec się z dowodami do Urzędu Miejskiego i Skarbowego, gdzie skład tego znajduje się, dla zrobienia stosowney deklaracyi i takową podpisać, z wyrażeniem jakie, w jakiej ilości, i gdzie zakupione przez siebie towary wysłać do Rossyi przedsięwziął, oraz jakie na te świadectwa miejscowe pochodzenia załącza. W ówczas Urzędy wyżej wymienione, towary z dowodami porównawszy, przy sobie zapakować każą, paki plombami opatrzą, a na oryginalnej deklaracyi czynność tę przez siebie dopełnioną poświadczą i wchód w urzędowym Conto odpiszą.

Następnie kupiec z towarami takowemi, z deklaracją jako wyżej poświadczoną i dołączonemi do niej świadectwami miejscowemi pochodzenia do dalszey expedyeyi i uzyskania ostatecznego świadectwa pochodzenia, dla przesłania towarów w kraj Rossyjski, do właściwey Kommissyi Woiewódzkiej, w której Woiewództwie wyrobionemi zostały, udać się winien.

### Artykuł 25.

Jeżeli kupiec ze składu swego, część tylko towarów świadectwami miejscowemi pochodzenia objętych, do Rossyi chciał przesłać, winien w swej deklaracyi wyrazić, które towary i jak oznaczone wysłać chce, niemniéj czyli resztę na krajową konsumpcyą rozprzedać, lub też nadal w składzie zatrzymać pragnie. Urzędy zaś expedyujące, ubytek onych w jednym lub drugim sposobie w Conto książce i na świadectwach miejscowych pochodzenia odliczą.

### Artykuł 26.

Jeżeli kupiec później znowu część jaką towarów, których usprawiedliwiające dowody, czyli świadectwa miejscowe pochodzenia, przy poprzednim transporcie do Kommissyi Woiewódzkiej odesłał, w kraj Rossyjski chciał wysłać, winien się do takowych

Powodów w swej deklaracji późniejszej odwołać i Urzędy ekspedycyjne, takowe odwołania się do dowodów, dokładnie z daty i numeru wymienionych, za pomocą Konto-książki sprawdzić, i sprawdzenie na deklaracji poświadczyć są obowiązane.

#### Artykuł 27.

Jeżeliby fabrykant kupcowi, lub kupiec innemu krajowemu bądź zagranicznemu towaru przez siebie w celu wyprowadzenia ich do Rosyi, świadectwami miejscowemi pochodzenia opatrzone, w całości lub części odstąpić chciał; obowiązany jest ustąpienie takowe na świadectwie miejscowem pochodzenia, podług przepisów paragrafu 29. głównego urzędzenia z dnia 14. Sierpnia 1822. roku przez Cesarza i Króla zatwierdzonego, zapisać, poświadczenie Urzędu miejscowego uzyskać i następnie tak sobie postąpić, jak wyżej względnie samychże fabrykantów, lub kupców składowych, stosownie do rozmaitości przypadków w §§ 22. 23. 24. 25. 26. przeniesano, aby w Komisji Wojewódzkiej ostateczne świadectwo pochodzenia, dla wyprowadzenia towarów przez siebie nabytych do Rosyi, mógł uzyskać.

#### Artykuł 28.

Ponieważ kupcy składowy i hurtowy prowadzący handel, mogą nabywać surowych wyrobów, przed ich appreturą, przeto zważać ściśle na to powinni, aby skupywane przez nich surowe wyroby, cechą właściwą pojedynczych fabrykantów i plombą urzędową, przepisaną w artykule 7. opatrzonemi były. Oddając takowe do farbierni, bądź w miejscu ich zamieszkania, bądź gdzieindziej położonej, winni wprzód przed miejscowym Burmistrzem i Skarbowym Urzędnikiem zrobić stosowną deklarację, wyroby do farbowania oddać się miane, dokładnie co do miejsca ząd pochodzą, nazwisk fabrykantów i ich znaków wyszczególniającą, którą przez powyższych Urzędników poświadczoną, w miejscu gdzie farbiernia jest położoną, tamtejszemu Urzędnikowi Skarbowemu dla zawidzenia przedstawić winni.

Po ufarbowaniu wyrobów wełnianych, farbierni na teży deklaracji poświadczyć obowiązany, wiele postawów, i w jakim kolorze ufarbował, co też Urząd Skarbowy, po przekonaniu się, że wyroby są też same, zatwierdzi i pieczętki na laku na każdej sztuce położy. Za zwrotem towaru takowego do składu, Burmistrz i Urząd Skarbowy miejscowy po przekonaniu się, o zachowaniu powyższego przepisu, na świadectwach miejscowego pochodzenia i w konto-książce zanotuje, w jakim kolorze, i w jakiej farbierni, postawy ufarbowanemi zostały.

### IV. O sprawdzaniu wyrobów w Komisji Wojewódzkiej

#### Artykuł 29.

Jeżeliby przy superrewizji wyrobów do Rosyi ekspedowanych, przez Komisję Wojewódzką odbywanej, odkryty został jaki fałsz lub podejście, Komisja Wojewódzka rozkaże zaraz uformować proces defraudacyjny, i takowy podług przepisów Skarbowych osądzi.

#### Artykuł 30.

W przypadku dwukrotnego dopuszczenia się defraudacji, fabrykant, lub kupiec prócz kary właściwej, utraci prawo wysłania wyrobów do Rosyi. Komisja Wojewódzka stosownie w tej mierze przedstawienie uczyni do Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi.

#### Artykuł 31.

Jeżeliby odkrytą została nieregularność Urzędów, do wydawania świadectw miejscowych pochodzenia powołanych, Komisja Wojewódzka za pierwszym razem pieniężne, za drugim suspensą, kassacją i oddaniem pod Sąd karać będzie.

Jeżeliby zaś fałsz, lub podstęp był dowiedziony, winnych do odpowiedzialności Sądowej natychmiast pociągnie i rapporta Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi zdawać będzie.

#### Artykuł 32.

Jeżeliby jakie wyrobki dla braku form, lub zaszłej wątpliwości do Państwa Rosyjskiego przesłane być nie mogły, i w czasie superrewizji odrzuconemi zostały, Komisja Wojewódzka weźmie środki, aby te same wyrobki powtórnie do ekspedycji nie mogły być przedstawione, a mianowicie, na wyrobkach tkanych, cechę fabryczną prześrzyże.

#### Artykuł 33.

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi, udzielać będzie w miarę potrzeby Komisji Wojewódzkiej książki sznurowe do wydawania świadectw pochodzenia na każdym arkuszu stępem na złp. 2. opatrzone, a prócz opłaty takowego stępla i zwrotu kosztu na plomby do pak użyte, uzyskujące świadectwo pochodzenia, do żadnej innej opłaty pociągniętych być nie może. Stęple plombow, któremi paki w Komisji Wojewódzkiej będą opatrzone, mają być, z jednej strony: *Orzeł Polski* z napisem u dołu *Komisja Województwa N. N.* z drugiej strony: *Wyrobki Królestwa Polskiego*.

#### Artykuł 34.

Po każdym upłynionym kwartale obowiązana będzie Komisja Wojewódzka

przez Ją Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych i Policji dokładny wykaz udziałów  
nich przez siebie wziętych, podług dołączonego wzoru; odsyłać także będzie potrzebo-  
wane książki, z dołączeniem opłaty stęplowej.

Artykuł 35

Na prowadzenia zaś ciągłej kontroli wyrobów do Rosyi przesyłanych, utrzy-  
mywać będzie Kommissya Woiewódzka Dziennik Ekspedycyny na wzór celnego postępo-  
wania, który wraz zmięscowemi świadectwy pochodzenia, przy nim zachowanemi, da  
zręczność w czasie zdarzonej rewizyi sprawdzić postępowanie Kommissyi Woiewódzkiej.

*V. O świadectwach pochodzenia na wyrobki trzeciej klasy.*

Artykuł 36

Stosownie do paragrafu 7. głównego urządzenia, Burmistrze Miast Woiewódz-  
kich, Obwodowych niemnicy w czasie iarmarków, Burmistrze Miast innych, względem  
Państwa Rosyjskiego nadgranicznych, upoważnieni są do wydawania świadectw pacho-  
dzenia na wyroby 3ciej klasy dla bezpośredniego wyprowadzania ich do Rosyi.

Artykuł 37

Świadectwa te mają dokładnie wyszczególniać:

- a.) Numer bieżący Dziennika.
- b.) Holzay: wielość, wagę, albo miarę przedmiotów.
- c.) Miejsce gdzie obiekt został wyrobionym.
- d.) Znak fabryczny, jeżeli iakowy jest.
- e.) Imię i Nazwisko właściciela obiektu.
- f.) Komorę przez którą ma być wprowadzony.
- g.) Termin ostateczny do którego świadectwo pochodzenia służy. Termin ten nie  
może być dłuższy nad miesiąc 3. Świadectwa te na papierze stęplowym iocio-  
grosowym udzielone będą. Nakoniec Burmistrze odpowiedzialni z osób i mająt-  
ków swych będą, jeśli na przedmioty 1szej lub 2giej klasy, lub na takie które  
widocznie z materiałów zagranicznych pochodzą, świadectwa tego rodzaju wyda-  
wać poważę się.

Władze do wydawania świadectw na obiekta 3ciej klasy upoważnione, zach-  
wają drugi exemplarz wszystkich wydanych przez siebie świadectw i na nich winni być  
podpisani ci którym oryginały wydane zostały.

Kopie wydanych świadectw, mają przesyłać, zaraz po udzieleniu każdego świa-  
dectwa Kommissyi Woiewódzkiej.

Dalszy ciąg w następującem Numerze 14. Dziennika,

Artykuł 38.